

Bonifert György emlékére

Szomorúan és hitetlenkedve fogadtuk a hírt Bonifert György kollégánk, a "Boni" haláláról. Egy hónapja még vidáman beszélgettünk az iskola folyosóján, ahová - bár egyre ritkábban - de még be-be járt. Van, aki karácsony előtt is beszélt Vele, hallott felőle: jól van, éppen vásárolni indult...És most nehéz szívvel töprengünk, töprengnek magam is, hogyan búcsúzzunk, mit is mondhatunk!

Gyuri jó szakember, jó mérnök és ízig-vérig jó, elkötelezett pedagógus volt. Az 1970-es évek végén került a "Petrikbe", korábban egy másik budapesti iskola igazgatóhelyettese volt. Itt hamarosan Ő lett a géptan munkaközösség vezetője, nekem közvetlen főnököm, kollégám vagy inkább úgy mondom: atyai jó barátom. Nem csak a diákokkal, de a fiatal kollégákkal, kezdő tanárokkal is kitűnően tudott bánni. Mindig volt benne lelkesedés, ami akaratlanul ráragadt a környezetében levőkre. Szívesen vett részt a szakképzés fejlesztését, megújítását célzó programokban, amelyek közül elsőként az egységes középiskolai kísérleti program megvalósításában vállalt szerepet. Ennek lényege az iskolák közötti szakmai átjárhatóság, pályaorientáció és tartalmi egységesítés volt, ami abban az időben nagyon korszerű törekvésnek számított. A Petrik élenjárt ebben a programban, és Gyuri aktívan részt vett benne szakmai tartalmak fejlesztésével, új gépészeti műhely kialakításával, módszertani fejlesztésekkel, és a speciális célokat megvalósító osztályfőnökség vállalásával.

Diákjai rajongtak érte: embersége, problémamegoldó, segítő támogatása, személyes példamutatása nagy tiszteletet váltott ki a nappali tagozatos, és a felnőtt, levelező tagozatos tanítványaiból is. Különösen azt követően, hogy hosszú éveken keresztül, igazgatóhelyettesként vezette az iskolai felnőttoktatást, ami abban az időben részben a vegyésztechnikus tanfolyami képzést, részben a vállalati igények szerinti dolgozói szakképzést, és nem utolsósorban a szakmunkások érettségéhez juttatását jelentette. Vezetői munkássága alatt volt olyan év, amikor több volt az iskola levelező, felnőtt tanulója, mint a nappali! Országosan híre ment az általa irányított felnőttoktatásnak. Amikor nyugdíjba vonult, nekem jutott a megtisztelő feladat: a helyét átvenni a felnőttoktatás vezetésében; és bizony Gyuri munkássága, szakmai elismertsége magasra emelte a léceket az utódai előtt.

A szorosan vett szakképzés mellett számos szabadidős és iskolán kívüli programnak is szervezője volt: például sokan az ő keze alatt tanultak meg autót vezetni az általa szervezett és tartott tanfolyamokon!

A "Boni-t" munkatársai is nagyon szerették. Nem emlékszem rá, hogy valaha is konfliktusa lett volna bárkivel az iskolában. Szerette a társaságot, a közösségi életet. Közismert volt kedves szórakozása, a délutáni kártyacsata a "zöld asztalon". Az iskola "A" épületében, az első emeleti laboratóriumban, amit mindenki csak "Katona- vagy Demény labornak" ismert, volt egy igazi, zöldposztós kártyaasztal, ahol az oktatási idő után, nem egyszer estébe nyúló ideig keverték a lapokat az iskola legendás ultizói. Nem a nyereségért; filléres alapon játszottak, hanem az igazi, kollegiális barátság kedvéért. Ami örökké tart...

Az iskola, és benne az egykori labor átalakult, már másképpen néz ki. Talán a kártyaasztal sincs meg, vagy valahol máshol kallódik...Sajnos egyre több régi kolléga távozik körünkől örökre. Az egykori partnerek, Katona Jóska, Demény Pista és Báti Iván égi asztalához most Bonifert György is csatlakozott. Nyugodjon békével!

Bertalan Zsolt ny. címzetes igazgató